

Ur *Körsbärsträdgården* av Anton Tjechov

Översättning av Lars Kleberg

LOPACHIN

Ja. Jag har köpt den. Vänta lite, gott folk, förlåt mig, det snurrar i huvudet på mig, jag kan inte tala ordentligt ...

När vi kom till auktionen var Deriganov redan där. Leonid Andrejevitj hade bara femtontusen, och Deriganov bjöd redan från början trettitusen över inteckningarna. Jag såg vartåt det lutade och tog upp kampen, bjöd fyrti. Han fyrtifem. Jag femtifem. När han höjde med fem så höjde jag med tio. Fem, tio, fem tio. Fem tio. Ja till sist tog det slut. Jag bjöd nitti över inteckningarna och fick den. Nu är körsbärsträdgården min! Min!

Herre Gud i himlen, körsbärsträdgården är min! Säg att jag är full eller galen eller har hittat på alltihop ...

Skratta inte åt mig! Om bara min far och min farfar kunde stiga upp ur sina gravar och se hur deras Jermolaj, han som alltid fick stryk och inte kunde lära sig att läsa, som sprang barfota om vintrarna, hur samma Jermolaj har köpt den vackraste gården på denna jord. Jag har köpt den gård där min far och min farfar var slavar, där de inte ens blev insläppta i köket. Jag drömmer, det är bara en hägring, det är bara en inbillning ...

(Tar upp nycklarna från golvet)

Hon kastade nycklarna, hon ville säga att hon inte längre bestämmer ...

Vad är det här? Spela, spela! Vad är det här, spela!

Kom hit allihop och se hur Jermolaj Lopachin svingar yxan över körsbärsträdgården och faller träden till marken! Här ska det bli sommarställen, och våra barnbarn och barnbarnsbarn ska få uppleva ett nytt liv ... spela!